adevărul.ro

Mobilitate reala si virtuala: masina si muzica

Cornel Stan,

Un automobil cu tablele portierelor puse pe rol de violoncele, cu coloanele de sustinere a acoperisului ca flaute si cu fotoliul de sub fundul vreunui fudul ca subwoofer? Asta povesteam in articolul trecut, ,,Zgaltaind din tabla - ne-am intors la rablaâ€œ".

Si fudulul Cel care si-a luat limuzina cea umflata si cromata, cu opt cilindri urlatori spre exterior si douasprezece canale pentru sunetele din interior, produse prin zgaltairea suprafetelor din jurul bilei lui rase, din continuarea cefei groase, si de sub bucile XXXL Da, ala pe care l-am vazut acum cateva zile la Mamaia, la elegantul hotel Iaki al lui Gica Hagi, intrand la cina cu niste izmene scurte cam decolorate si cu un maieu care nu-i mai tinea grasimile in frau si nu ajungea decat pana la buric Saracu era sa-si rupa cervicala, pentru ca dupa ce pusese coatele pe masa incerca sa micsoreze distanta de miscare a lingurii, intre ciorba si buze, frangandu-si coloana vertebrala.

Ce vrea, de fapt, sa auda fudulul respectiv pe 12 canale bubuitoare in limuzina aia tare Toccata de Bach Iaauzi, ia! Pai nu vrea sarmale, lasa tocata si baga manelele ba, sa le-auda tot cartierul!

Fesele sa-i salte cu 140 de impulsuri pe minut, antrenand osanza de pe burdihan, pe o frecventa atenuata de colacul imens de grasime vascoasa. Mai ajunge ceva si pana la creier, atat cat o fi si acela, prin atatea straturi de amortizare Uitati ca ajunge! Fudulul intra in transa.

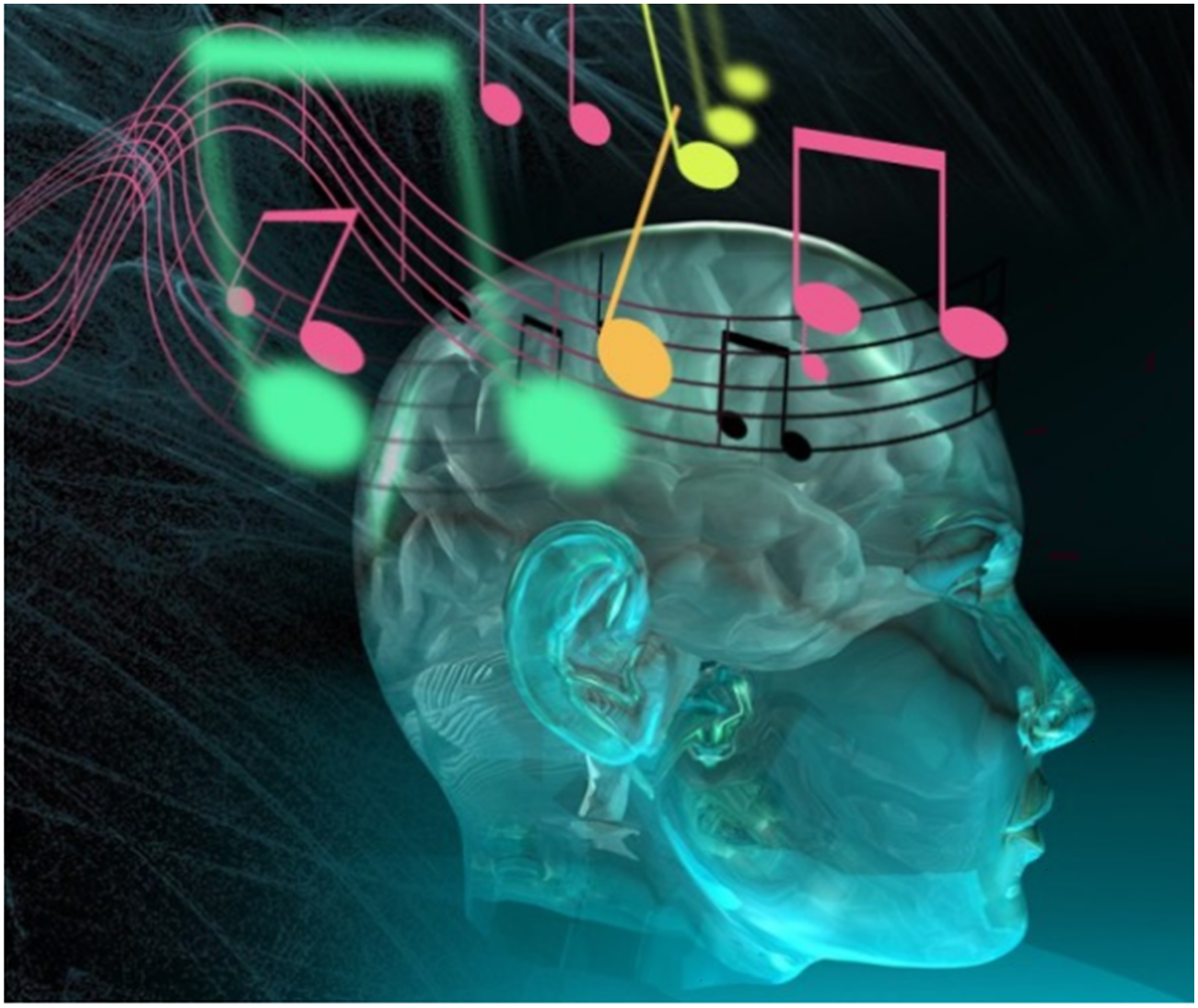

Muzica, pardon, manelele astea il transporta virtual acolo unde se simte mereu cel mai bine pe lumea asta. La o nunta, in familie sau dracuÅŸtie unde, dassa fie nas, ca sa fie si el important, cel mai important din seara asta, venit cu limuzina cromata, lipind cu scuipat sutele tinute ghemotoc in buzunarele de la pantaloni pe fruntile lautarilor, aruncand alte sute la aia mai prapaditi din familie, din sala - ati vazut, ba, cine sunt eu<</p>

Ce nu fac fudulii de teapa lui pentru un asemenea eveniment unic, care este pentru ei starea suprema: pentru asta transpira sau fura, sau insala, pentru vila impopotonata cu prost gust si masina cea faloasa. Dar amintirea, ba chiar trairea virtuala a starii supreme nu-i reuseste decat prin muzica, pardon, prin manele.

Si, in fond, de ce sa nu fie muzica asa, ritmata<</p>

Ritmul este generat de impulsuri cu intensitate sporita, suprapuse la intervale regulate peste frecventele care dau inaltimile tonurilor, respectiv peste frecventele secundare care dau timbrul.

De aici incepem sa intelegem ca muzica este ca matematica sau ca fizica, o limba internationala, un esperanto inteles la fel de orice popor de pe lume. Ca foamea, ca setea, ca plansul, ca dragostea.

Ritmul muzicii este pulsul spiritului, dar si al inimii! Ritmul uzual, placut al muzicii este de 60 de batai pe minut, adica de un hertz. De ce ritm va aduce aminte asta Controlati cu stetoscopul. Si acum, hai la club, cu stetoscop cu tot! DJ-ul mareste de obicei ritmul muzicii pana tropaiti si va bataiti ca loviti de streche. Dar numai pana la 140 de batai pe minut, pentru ca un corp uman nu suporta mai mult, intrand in tempo extatic.

Pe de alta parte, muzica are un ton de baza, universal, definit de frecventa acestuia, care este frecventa de rezonanta a celulelor din corpul uman si in general din corpurile vietuitoarelor: 432 de hertzi, adica 25920 de varfuri de unda pe minut. Ascultati Enya, John Lennon, talangile din Tibet sau muzica de Verdi si veti simti repede cum va intra in suflet. La o conferinta internationala ad-hoc, in 1939, frecventa sunetului de baza al muzicii a fost normata, insa, ceva mai sus, la 440 de hertzi. Tonalitatea asta poate deveni enervanta, l-a enervat pana si pe Luciano Pavarotti, care a cerut vehement, dar fara succes, sa se revina la vechea norma, care creeaza

un echilibru natural intre cele doua emisfere ale creierului.

Apropo de creier: prin celulele nervoase circula fluxuri electrice, bineinteles, tot in valuri, adica pe unde. La invatat, si, in general, la eforturi de concentrare, frecventa acestor unde se situeaza la 30 pana la 100 de hertzi. In schimb, in fazele de destindere totala, care sunt baza intuitiei si a creativitatii, frecventa undelor din creier ajunge in adancuri, la 8-13 hertzi. Bine de stiut. Fazele de creatie, sau cele de concentrare, le putem stimula, bineinteles, cu muzica: jazz, hard rock, heavy metal, reggae, soul, country sau opera.

Depinde. Si de om, si de situatie.

Un studiu efectuat recent in Anglia arata niste aspecte deosebit de interesante: lumea nu prea mai asculta muzica in dormitor (11%), sau in sufragerie (14%), ci de obicei in masina (38%). Radio, CD, USB Din ce in ce mai putin. La moda este acum streaming-ul prin smartphone, care e cuplat automat prin bluetooth la instalatia muzicala din masina. Ofertantii de asemenea servicii, cu biblioteci muzicale bine asortate, sunt indeosebi Amazon Prime si Apple iTunes. Si ce asculta lumea prin Europa cel mai des Nici manele, nici blondine fonfaite, nici baietasi pitigaiati! Nu, pe locul intai este un cantaret ajuns celebru abia dupa moarte: Freddy Mercury - cu Bohemian Rhapsody si We Will Rock You, urmat de Coldplay si Beatles.

Textele De obicei nu prea conteaza si e mai bine asa, majoritatea fiind ori naive, ori stupide de-a dreptul. Textul este, in fond, un ritm suprapus printr-o alta frazare.

Consoanele si vocalele pot fi diferentiate numai pe frecvente inalte, peste 1000 de hertzi, adica mai mult decat dublul tonului de baza (440 de hertzi). Nu va plac textele lui Michael Jackson, chiar daca nu intelegeti engleza, sau cele ale lui Julio Iglesias, pe care le intelegeti bine prin muzica lor proprie, chiar daca nu stiti spaniola Eu m-am delectat cu ideea asta de text abstract, dar care te cucereste, ascultand cate un cantaret japonez, finlandez sau chinez.

Stiu, ma veti intreba daca nu va povestesc decat teorii Eu ce ascult, de fapt, in afara de texte abstracte Toate genurile muzicale, sau aproape toate, bineinteles cu procentaje diferite. Si am adaptat, poate reflex, de cand ma stiu, muzica situatiei, incercati aceasta experienta! In fazele de creatie nu exista decat muzica pamantului, a ierbii care creste. Cand sufletul si spiritul zboara peste mari si tari, Mozart, cand zborul are o culoare mai nostalgica, Tschaikovsky, cand zborul devine eroic, Beethoven.

Doar peste Carpati e altfel, acolo plutesc undele din naiul lui Gheorghe Zamfir - ceea ce nu afirm nicidecum din vreo complezenta! L-am vazut si auzit odata, cu ceva ani in urma, la sala Filarmonicii din Berlin pe acest vrajitor al sunetelor, facand o demonstratie inegalabila: era doar el, acolo jos, in mijlocul arenei, intr-o camasa alba, imaculata. Si a inceput sa insire sunete imaculate, dar foarte incet si cu pauze mari intre ele. Mai bine zis, anumite sunete lipseau, dar asta sesizai doar daca erai foarte constient, ceea ce atunci nu mai erai, pentru ca maestrul te dusese intr-un subconstient in care cantai tu insuti in suflet si in spirit acea muzica, umpland pur si simplu melodia cu notele lipsa, lucru care te facea fericit, care te implinea.

Un maestru vrajitor al sunetelor te poarta intr-un subconstient in care canti tu insuti in suflet si in spirit muzica lui abia susurata si cu multe note lipsa, o canti umpland pur si simplu notele lipsa si puterea sunetelor, lucru care te face fericit, care te implineste.

Frumos sa zbori asa peste Carpati. Dar se mai intampla, aici in Germania, unde imi castig painea zilnica de 40 de ani incoace, sa fie programata si cate o sedinta dura, in care stii ca vor iesi multe scantei. O ora cu masina peste campuri si prin paduri, spre locul bataliei, cu Richard Wagner bubuind, te transforma intr-un erou gata de lupta pe viata si pe moarte. Nu am pierdut pana acum niciodata vreo batalie. Si seara, dupa lupta, dupa cursuri si sedinte, cand crezi ca vocea nu te mai tine si talpile ard de atata umblat si stat in picioare Pe acelasi drum, traversand aceleasi paduri si campuri, de data asta insa pe intuneric, masina mea se transforma in sala de opera si eu cant in fortissimo, in duet cu maestrul Pavarotti. Acasa, nevasta rade deschizand usa: dragul meu, de unde vii asa in forma, azi n-ai fost la serviciu<</p>